

1. Vláda se zmocňuje, aby v Čechách, na Moravě, ve Slezsku a v územích jim inkorporovaných v přechodné době až do konce roku 1923 slučovala a rozlučovala obce, jakož i měnila hranice obcí, okresů politických, soudních a zastupitelských, a k tomu cíli i hranice žup a zemí, byl-li do konce roku 1920 politickým úřadům správním písemným podáním dán k tomu podnět, nebo bylo-li těmito úřady v téže lhůtě z moci úřední zahájeno řízení.

2. Před každým opatřením ve smyslu odstavce prvního budiž vždy poskytnuta příležitost zúčastněným osadám, obcím, okresům, zemským správním výborům (zemským výborům, zemským správním komisím), aby se k věci mohly vyjádřit ve lhůtě 30denní. Jinak není třeba ke všem těmto opatřením, vyjímajíc případy podle odstavce třetího, dobrých zdání, vyjádření nebo souhlasu jakýchkoli sborů a úřadů správních nebo sborů zákonodárných. Vláda však jest povinna zamýšlené sloučení, rozlučení neb změnu hranic uveřejnit po dobu osmi dnů vyhláškou v zúčastněných osadách a obcích. V dalších osmi dnech má každý právo podati připomínky u ministerstva vnitra, o nichž se rozhodne zároveň s rozhodnutím ve věci samé.

3. Při rozlučování obcí budiž dbáno toho, aby obce nově vznikající byly hospodářsky tak zajištěny, aby mohly plniti úkoly veřejné správy. Rozlučení může býti povoleno jen tehdy, když zemský správní výbor (zemský výbor, zemská správní komise) neodepře k němu souhlasu ve lhůtě čtyř měsíců; lhůta tato může býti o další 2 měsíce prodloužena.

4. Slučování a rozlučování obcí, jakož i změny hranic obcí, okresů správních a soudních a k tomu cíli i hranic žup na Slovensku a v Podkarpatské Rusi může vláda povolovati do konce roku 1924, byl-li do konce roku 1923 písemným podáním dán k tomu podnět služnovským (okresním) neb politickým úřadům jim nadřízeným, nebo bylo-li těmito úřady v téže lhůtě z moci úřední zahájeno řízení. Před každým takovýmto opatřením budiž zúčastněným obcím, okresům a župám poskytnuta příležitost, aby se k věci mohly ve lhůtě 30 dnů vysloviti. Jinak není ke všem těmto opatřením třeba dobrých zdání, vyjádření nebo souhlasu jakýchkoli sborů a úřadů správních nebo sborů zákonodárných, ani podmínek v zákonných čl. XXI. a XXII. z roku 1886 předepsaných. Vláda jest však povinna zamýšlené sloučení, rozlučení neb změnu hranic uveřejnit po dobu osmi dnů vyhláškou ve zúčastněných obcích. V dalších osmi dnech má každý právo podati k tomu

připomínky u ministerstva vnitra, o nichž se rozhodne zároveň s rozhodnutím ve věci samé. Při rozlučování obcí budiž dbáno toho, aby obce nově vznikající byly hospodářsky tak zajištěny, aby mohly plniti úkoly veřejné správy.

Článek II.

§ 3 téhož zákona mění se a má zníti takto:

Ministr vnitra se zmocňuje, aby v případech, kde jde o sloučení obcí a podle výsledků šetření jeví se to potřebným nebo účelným, před provedením sloučení rozpustil obecní zastupitelstvo a jmenoval správní komisi pro celé území, které se má sloučiti v jednu obec. Za těchže podmínek může ministr vnitra jmenovati správní komise pro části obce, která se má rozloučiti. Komise tyto převezmou ihned správu dotčených území a vykonají přípravu ku provedení voleb obecních v každé nové obci, sloučením neb rozlučením utvořené. V takových případech buďte volby rozpísány nejdéle do 6 měsíců, v obcích přes 10.000 obyvatelů nejdéle do jednoho roku.

Článek III.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede jej ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Malypetr v. r.

407.

Zákon ze dne 21. prosince 1922,

jímž se schvaluje úvěr — poskytnutý vládami států, zastoupených v Mezinárodním výboru pro pomocné úvěry hospodářské — na repatriaci válečných zajatců československé státní příslušnosti z Ruska.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Národní shromáždění republiky Československé schvaluje úvěr — poskytnutý vládami států, zastoupených v Mezinárodním výboru pro pomocné úvěry hospodářské — na repatriaci válečných zajatců československé státní příslušnosti z Ruska (akce Nansenova).

§ 2.

Vláda se zmocňuje, aby vydala k úhradě tohoto úvěru — až do celkové, na Československou republiku připadající výše — dluhopisy v cizích měnách státům, které poskytly finančních prostředků na provedení této akce.

§ 3.

Dluhopisy vydané podle tohoto zákona jsou osvobozeny od kolků a poplatků a úroky z nich od daně důchodkové (rentové).

§ 4.

Zákon tento, jež provedou všichni členové vlády, nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Novák v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Beneš v. r.

Srba v. r.

Šrámek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Tučný v. r.

Habrman v. r.

Dr. Markovič v. r.

Dr. Franke v. r.

Udržal v. r.

Dr. Kállay v. r.

Stříbrný v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Rašín v. r.

408.

Zákon ze dne 20. prosince 1922

o zřízení vnuceného likvidátora pro rozvrh bavlny a bavlněné příze, zakoupené na státěm zaručený úvěr.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ministr obchodu se zmocňuje, aby Nákupnímu a prodejnímu družstvu československých přádelen bavlny, zaps. společenstvu s r. o. v Praze, ustanovil vnuceného likvidátora.

Vnuceným likvidátorem může býti ustanoven státní neb smluvní úředník, který je v této funkci veřejným orgánem a je ze své činnosti odpovědným ministru obchodu.

Úkolem vnuceného likvidátora je provéstí rozprodej zásob bavlny a z ní zhotovené příze, zakoupené na úvěr, za který vláda vzala na se záruku podle zákona ze dne 10. dubna 1919, čís. 186 Sb. z. a n., vymáhati pohle-

dávky Družstva, vzniklé z obchodů s touto bavlnou a přízí, jakož i postarati se o úhradu neuhrazeného schodku z těchto obchodů rozvrhem ve smyslu §u 5 tohoto zákona.

§ 2.

Vnucenému likvidátoru bude přidělen Poradní sbor, jmenovaný ministrem obchodu. Tento Poradní sbor má sestávati ze zástupců veškerých odvětví výrobních, bavlnu a bavlněnou přízi zpracujících a bavlněné polotovary zušlechťujících, a to ze zaměstnavatelů i zaměstnaných, jakož i ze zástupců bank, které se zaručily za zaplacení bavlny na úvěr zakoupené.

Vnucený likvidátor je povinen předložiti Poradnímu sboru k posouzení všechny zásadní otázky, týkající se neuhrazeného schodku.

§ 3.

Pokud jde o rozprodej zásob bavlny a z ní zhotovené příze, jakož i o vymáhání pohledávek Družstva ve smyslu §u 1, odst. 3., tohoto zákona, nastupuje vnucený likvidátor ve veškerá práva likvidátorů Družstva, ustanovených podle §§ 41 a násl. zákona ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z., o výdělkových a hospodářských společenstvech. Nevymáhá-li vnucený likvidátor těchto pohledávek sám, zůstávají práva likvidátorů Družstva, zřízených podle §§ 41 a násl. cit. zákona, nedotčena.

Částky, získané rozprodejem zásob, budou odvedeny Bankovnímu úřadu ministerstva financí, aby v první řadě byl z nich hrazen úvěr státěm garantovaný.

§ 4.

Vnucený likvidátor provede po slyšení Poradního sboru vyšetření dosavadního hospodaření Družstva a jeho členů a má právo zastaviti neb zrušiti likvidační opatření Družstva, jež jsou s to, aby ohrozila úspěšné provedení úkolů zmíněných v §u 1, odst. 3., tohoto zákona.

§ 5.

Neuhrazený schodek rozvrhne vnucený likvidátor po slyšení Poradního sboru v první řadě na Družstvo, v druhé řadě pak na vlastníky výrobních podniků, kteří měli podíl na přidělech bavlny nebo bavlněné příze, na jejich právní nástupce v těchto podnicích a na ručitelké banky, pokud z tohoto ručení měly zisk.